

Llibres

Josep Climent i Avinent: Epistolari

Antoni Peris

El llibre que glossem tot seguit pretén donar a conèixer la nombrosa i rica correspondència epistolar d'un il·lustrat valencià, no ben conegut ni valorat encara, fora dels cercles dels estudiosos i investigadors: es tracta de Josep Climent i Avinent (1706-1781).

Efectivament, el Dr. Climent fou catedràtic de Filosofia Tomista a l'Estudi General, alhora que canonge de la Seu valentina, la biblioteca del qual passava per ser la més ben nodrida i actualitzada de la ciutat, quan el mateix Mayans – antic bibliotecari reial – hi recercava edicions que no trobava en cap altre lloc i que arribaven al canonge i catedràtic mitjançant els seus contactes a la cort papal de Roma.

Doncs d'aquella personalitat excepcional i irrepetible es rescata, en el present *Epistolari*, un bon grapat de cartes, escrites per ell o a ell adreçades, d'entre una llarga nòmina de corresponals, alguns tan il·lustres com Carles III i el seu ministre de Justícia d'Aleshores, Manuel de Roda. Així com eclesiàstics de relleu, com el papa Clement XIV o el canonge D'Auxerre, Agustín Clément, d'idees

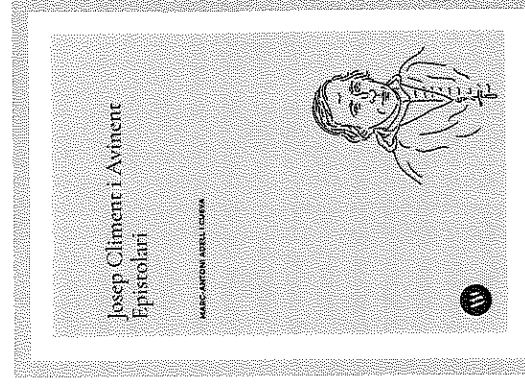
jansenistes que, en bona part, compartia Climent i que l'instà a adreçar-se al papa en defensa de l'Església d'Utrecht, que havia estat declarada herètica per discrepàncies amb Roma, en el nomenament dels bisbes d'aquella província holandesa. Així com altres interlocutors singulars, entre els quals destaca la comtessa de Montijo, Mª Francisca de Sales Portocarrero, la dona més intel·ligent de la seua època i àvia que fou de la emperadriu dels francesos, esposa de Napoleó III.

També s'ocupà dels assumptes més propers que preocupaven els seus conciutadans i així oficià a les autoritats locals i parròquies, en relació al bon funcionament de les aules de Gramàtica i Llatinitat i les escoles de primeres lletres i doctrina cristiana, a València, Castelló i Barcelona, per on passà al llarg de la seua vida.

Fou, a més, un corresponal epistolari agraït als seus amics, com ara Pérez Báyer, que predicà les seues exèquies a l'església major de Castelló i al qual havia anat a visitar ja ancià, a la seua casa pairal de la ciutat de la Plana. Així mateix, Pérez Báyer s'ocupà –de la cort estant, com a preceptor dels infants i antic bibliotecari reial – de preservar la memòria de Climent i el seu bon nom –afavorint l'edició dels textos de Climent a la Imprenta Real –, enfront de les insidies de Campomanes, principal inductor del cessament de Climent de bisbe de Barcelona, en haver fet de mitjancer per pacificar la ciutat, encesa pel

rebuig de les lleves obligatòries imposades per l'absolutisme borbònic.

Endinseu-vos, doncs, en aquella interessantíssima correspondència, gaudiu-ne i aprofundi la figura –en l'anàlisi psicològica que en fan els autors– d'un personatge extraordinari que finalment renuncià a la mitra barcelonina per les pressions de la Cort en no secundar les consignes oficialistes, abans que trair els seus principis. No us en penedireu.

FITXA BIBLIOGRÀFICA

Títol: Josep Climent i Avinent:

epistolari

Autor: Marc Antoni Adell i Cueva i

altres

Editorial: Alfons el Magnànim

Any: 2022